

[PRZYCZYŃCIEL *sb m*

W przypadkach zależnych e prawdopodobnie jasne (tak w -ciel-).

sg G przyczyńciela. ◇ I przyczyńciel(e)m. ◇ L przyczyńcielu. ◇ pl G przyczyńciel(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Ten, kto wstawia się za kimś, poleca kogoś, orędownik; pośrednik: á inłzych ná thákową potrzebę nie vżywaymy przyczyńcielow/ gdyż on wyłłuchan iełt dla łwey vcźciwości/ iáko namilłzy Syn zá námi/ y iełtelmy przyięci w łákkę Bożą *GilPos* 278.*

*przyczyńciel za kim do kogo: tám [w Jeruzalem] w niebo włtąpił [Jezus]/ áby nam tám mieyłce łpofoibił/ Duchá łwiętego zełłá/ y był tám przyczyńcielem zá námi do Bogá Oycá. *GilPos* 105v, 262v.*

*przyczyńciel czyj: y my tu wierni thámże go [Pana] czuiemy/ tám w nim iáko w przyczyńcielu łwoim ciełzymy łie *GilPos* 68, 158.*

*W połączeniu szeregowym: Apołtołowie [...] Duchem łwięтым łámemu Pánu Iezułowi to tylko dawáli łwiádectwo zgodne/ iże on łam był Synem Bożym y zbáwicielem od grzechow/ połrzednikiem/ przyczyńcielem náłzym. *GilPos* 158.*

Synonimy cf PRZYCZYNICIEL.

Cf [PRZYCZYNICIEL], [PRZYCZYNNIK], PRZYCZYŃCA

ALKa